

Nr 324

Av herr **Boija m. fl.**, om inrättande av en väg- och vattenbyggnadsteknisk linje vid ett av de högre tekniska läroverken.

Den brist på ingenjörer inom väg- och vattenbyggnadsfacket som sedan flera år kunnat konstateras här i landet har på senare tid i hög grad blivit kännbar även för kommunerna. Denna bristsituation, men även andra omständigheter, har gjort att kommunerna vid uppgörandet av sina organisationsplaner numera räknar med att i större utsträckning än tidigare anställa ingenjörer med lägre teknisk utbildning än tidigare. Alltså krävs det i dag och för framtiden ingenjörer (kommunaltekniker) utbildade vid de högre tekniska läroverken.

Vid flera av läroverken finnes i dag byggnadstekniska linjer. Dessa tar dock närmast sikte på husbyggnadsteknik och berör endast flyktigt de problem beträffande gator, vägar, vatten, avlopp, hamnväsende, fastighetsförvaltning m. m. som är aktuella inom en kommunalförvaltning. För dessa mångskiftande uppgifters genomförande föreligger ett stort och växande behov av ingenjörer. Detta behov förstärks av det förhållandet att nytillkomna bestämmelser för tillhörande verksamhetsområden, tätorternas tillväxt och kommunalteknikens utveckling har ökat arbetsuppgifterna. En ökad utbildning bör här bäst kunna ske genom att vid ett av de tekniska läroverken en särskild linje för väg- och vattenbyggare inrättas.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i denna fråga i ett yttrande anfört (tekniska skolutredningens betänkande SOU 1955:21): »Det har ofta varit svårt för förmedlingarna att till dessa platser finna personer med erforderlig teknisk kompetens. — — — En ny utbildningslinje synes därför som tekniskt huvudämne böra omfatta väg-, vatten-, avlopps- och husbyggnadsteknik med tyngdpunkt lagd på det väg- och vattenbyggnadstekniska området.»

Svenska stadsförbundets styrelse är i stort inne på samma linje som arbetsmarknadsstyrelsen och anför (i samma betänkande): »att en utbildning av det omfång som de högre tekniska läroverken meddelar syntes lämplig», men var då inte beredd att göra något uttalande om hur utbildningen borde ordnas.

Denna utbildning bör emellertid med fördel kunna förläggas till något av de tekniska läroverk som i dag har en byggnadsteknisk linje. Detta kan med fördel ske vid högre tekniska läroverket i Norrköping, som förfogar över lämplig laboratorietrustning och genom beslutad nybyggnad också

har möjligheter att projektera en avdelning för väg- och vattenbyggnadsteknik. Beträffande husbyggnadslinjen vid läroverket i Norrköping bör lämpligen en jämkning ske i organisationen så att vid läroverket finnes dels en husbyggnadslinje, dels en linje för väg- och vattenbyggnadsteknik. Det torde nämligen med hänsyn till utvecklingen på dessa områden, vara uteslutet att samordna allt i en linje.

F. n. finns ingen speciallinje vid de tekniska läroverken för väg- och vattenbyggare. Detta kanske framför allt beror på att utvecklingen på dessa områden och då särskilt beträffande reningsproblemen för vatten och avlopp under de sista åren gått mycket snabbt. Det är därför riktigt att man snarast tillgodoser utbildningsbehovet inom detta område.

Visserligen har en fackskolelinje nyligen inrättats vid högre tekniska läroverket i Stockholm, men denna torde inte vara tillräcklig när det gäller att tillgodose behovet av på dessa områden väl utbildade ingenjörer.

Som ovan antytts är uppgiften inom en kommunal förvaltning så krävande och mångskiftande att en god fackutbildning vid tekniska läroverk är nödvändig. Detta så mycket mer, som dessa ingenjörer kommer att åläggas uppgifter som tidigare handhafs av personer med en högre teknisk utbildning.

Med hänvisning till vad vi ovan anfört hemställes,
att riksdagen beslutar,

- 1) att en väg- och vattenbyggnadsteknisk linje från och med budgetåret 1957/58 inrättas vid ett av de högre tekniska läroverken;
- 2) att, om detta yrkande bifalles, denna nya linje lämpligen inrättas vid högre tekniska läroverket i Norrköping.

Stockholm den 26 januari 1957

Gustav Boija

Bengt Sjölin

Gunnar Helén